

Η απολογία του πατρός Αντωνίου και η κατάθεση του Πάνου Μουζουράκη

Της **ΑΝΝΑΣ ΚΑΝΔΥΛΗ**
a.kandili@realnews.gr

Επιμένει στα περί «σκευωρίας» ο πατήρ **Αντώνιος**, αρνούμενος την κατηγορία που του αποδίδεται περί κατάχρησης ανηλικών σε ασέλγεια, μετά τις καταγγελίες ενός 20χρονου σήμερα πρώην φιλοξενούμενου στην «Κιβωτό του Κόσμου» και ενός 15χρονου παιδιού που παραμένει σε δομή της οργάνωσης.

Κατά την απολογία του ενώπιον της ανακρίτριας, τόσο στο πολυσέλιδο υπόμνημα που κατέθεσε, όσο και απαντώντας στις ερωτήσεις της δικαστικής λειτουργού, έκανε λόγο για «κατασκευασμένες» καταγγελίες με βασικό στόχο την αποπομπή του από την οργάνωση που ίδρυσε. «Οι αιτιάσεις σε βάρος μου συστούν ένα εξ ολοκλήρου αρχήθεν δομημέ-

Σοβαρές ενδείξεις ενοχής βλέπουν οι εισαγγελέεις για τον κατηγορούμενο ιερέα, ο οποίος βρήκε έναν νέο μάρτυρα υπεράσπισης στο πρόσωπο του γνωστού μουσικού

νο και ως εκ τούτου, προφανώς, ψευδές ιστορικό (η δόμηση του οποίου εξυπηρετεί σκοπιμότητες των εγκαλούντων). Στην πραγματικότητα, πρόκειται περί ενός δικαστικού αγώνα, ο οποίος δεν κατατείνει στη δίκαιωση των εγκαλούντων, αλλά στον τρόπον τινά εκβιασμό τρίτων, όπως το πρόσωπό μου, με απώτερο σκοπό την κατάληψη του απολύτου ελέγχου της “Κιβωτού”. Αλλωστε, ας μη διαφεύγει η γνωστή ρήση, γκαϊμπελικής προελεύσεως, ότι όσο μεγαλύτερο το ψεύδος τόσο μεγαλύτερος ο αντίκτυπός του και τόσο περισσότερη η αποδοχή του. Ανάλογες συμπεριφορές ούτε με αφορούν ούτε με αγγίζουν», τόνισε στην απολογία του ο πατήρ Αντώνιος.

Αναφερόμενος στον 20χρονο καταγγέλλοντα Π.Γ., ο ιερέας κάνει λόγο για «μεθοδευμένη δράση». «Εξακολουθεί να δρα, προσπαθώντας να με εμπλέξει σε αυτή την άθλια σκευωρία, επικαλούμενος μεταξύ άλλων και άλλα

παιδιά, τα οποία δυστυχώς για αυτόν τον διαψεύδουν κατηγορηματικά. Η μεθόδευσή του και η παράνομη δράση του αποδεικνύονται μεταξύ πολλών άλλων και από το γεγονός ότι προσπαθεί πλέον να προσεγγίσει διάφορα πρόσωπα και κυρίως από το γεγονός ότι έφτασε πρόσφατα μέχρι τον Βόλο και συνόδευσε τον 15χρονο (τον οποίον, όπως ο ίδιος δήλωνε, δεν γνώριζε ιδιαίτερα και δεν είχε κάποια σχέση) μέχρι την Αθήνα, προκειμένου ο 15χρονος να δώσει μετά από λίγες ημέρες και δεύτερη κατάθεση (άραγε, με ποιανού πρωτοβουλία και για ποιον λόγο, όταν η πρώτη του κατάθεση είναι πολυσέλιδη και αναλυτική, στην οποία μάλιστα δεν αναφέρει τίποτα εναντίον μου), στην οποία ξαφνικά και προφανώς μεθοδευμένα ανασκευάζει όλα όσα είχε καταθέσει στην πρώτη του κατάθεση και επαναλαμβάνει σχεδόν αυτολεξεί τις ψευδείς καταγγελίες του Π.Γ. Χρειάζεται, λοιπόν, κάτι περισσότερο για να κατανοήσει κάποιος ότι έχω εμπλακεί σε μια απίστευτη σκευωρία, στην οποία πρωταγωνιστής είναι ο Π.Γ. και σε αυτή συμμετέχουν μόνον πρόσωπα από τον δικό του κύκλο/περιβάλλον;», σημειώνεται στην απολογία.

Μεταξύ των καταθέσεων που επικαλείται ο πατήρ Αντώνιος, από παιδιά που στρέφονται σε βάρος του Π.Γ., του βασικού καταγγέλλοντος, είναι και ενός 17χρονου, ο οποίος υποστηρίζει ότι, συνομιλώντας με τροφίμους στη δομή του Βόλου, τού αποκάλυψαν πως ο 20χρονος έλεγε ότι «θέλω να βάλω φυλακή τον πατέρα Αντώνιο, είμαι γενικός διευθυντής της δομής και θα κάνετε ό,τι θέλω εγώ». Κατά τον μάρτυρα, ο 20χρονος έκανε την καταγγελία τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή «για να καλύψει τις δικές του παρανομίες (ληστεία στον Βόλο και παραβατικές συμπεριφορές στην Καλαμάτα)». Υποστηρίζει, δε, πως ο Π.Γ. «ήταν ατίθασο παιδί. Εμένα προσωπικά μου έκανε bullying για το βάρος μου, μου πέταγε πέτρες, μαζί με 2-3 παιδιά που είχε οργανώσει αυτός μου μιλούσε απαξιωτικά, έβαζε λόγια και προσπαθού-

g.paganis@realnews.gr

η άποψη
του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΓΑΝΗ**

Πνευματικός άνθρωπος

ΥΠΑΡΧΟΥΝ παιδιά στον δρόμο σχεδόν αόρατα. Περιπατάμε και δεν τα βλέπουμε, γιατί είμαστε είτε αφηρημένοι είτε συγκεντρωμένοι στα ορατά δικά μας προβλήματα. Παιδιά που βασανίζονται σε σίπια και κάθε ημέρα με τα μικροσκοπικά τους χέρια κλείνουν τα αυτιά στην αδικαιολόγητη οργή, στον επιθετικό ενήλικα που ξεσπάει επάνω τους, γιατί είχαν απλώς την ατυχία να γεννηθούν από ανώριμους γονείς. Και υπάρχει η ελπίδα ότι κάποιος άλλος («όχι εγώ») δίνει καταφύγιο, θαλπωρή και αγάπη σε μερικά από τα απροστάτευτα παιδιά. Ενας πνευματικός άνθρωπος με λίγη υποστήριξη και πολλή διάθεση μπορεί να κάνει θαύματα. Αυτά πιστεύαμε, αλλά δεν ερευνούσαμε, όπως εύστοχα διαπίστωσε ο Συνήγορος του Πολίτη με το πόρισμα που εξέδωσε τον περασμένο Απρίλιο («Υπεράνω κριτικής και ελέγχου η “Κιβωτός του Κόσμου” λόγω της δημόσιας εικόνας του πατρός Αντωνίου»). Ο ιδρυτής κληρικός της ΜΚΟ δίνει

«μάχες» μέσω των νομικών που τον εκπροσωπούν απέναντι σε «συκοφάντες», φέρνει επιφανείς μάρτυρες χαρακτήρα με σκοπό την πανηγυρική επιστροφή στον θρόνο της κοινωνικής εκτίμησης. Ομως, ακόμα και αν τα καταφέρει, θα πρέπει να δώσει απαντήσεις σε έναν άλλο, μεγαλύτερο δικαστή από τον οποίο κανείς δεν μπορεί να κρύψει τίποτα απολύτως. Πνευματικός άνθρωπος, σύμφωνα με τον ορισμό των Αγίων Πατέρων, είναι εκείνος ο οποίος δρα ως «πεπληρωμένος», δηλαδή γεμάτος με Αγίο Πνεύμα. Το χρέος του πνευματικού ανθρώπου πολλαπλασιάζεται σε ώρες κρίσης. Όταν, όμως, όπως γράφει ο Μάριος Πλωρίτης, ο πνευματικός άνθρωπος «δέχεται τον ρόλο του ουραγού της αγέλης, που παραδέχεται να “περιαχθεί” σε κατάσταση ανδρικού κέλου, που απαρνιέται το σπουδαιότερο και ευγενικότερο μέρος της αποστολής του, τότε αυτός ο άνθρωπος παύει να είναι πνευματικός ηγέτης...».